

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 26/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 11. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., P., ktorou namieta nezákonnosť volieb do orgánov samosprávy mesta P. uskutočnených 2. decembra 2006, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky legalizovaním výsledkov volieb do orgánov samosprávy mesta P. uskutočnených 2. decembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. januára 2007 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta nezákonnosť volieb uskutočnených 2. decembra 2006 do orgánov samosprávy mesta P. (ďalej len „voľby do orgánov samosprávy“) „*legalizovaním volieb*“ (resp. výsledku volieb) „*na základe zákona NR SR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy...*“, ako aj porušenie

svojich základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Volebná sťažnosť smeruje proti Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), „ktorá je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky“.

Skutkový stav, v ktorom vidí sťažovateľ porušenie označených článkov ústavy, spočíva v tom, že:

«Voleb sa zúčastnilo v 7 volebných obvodoch 14 544 voličov, čo predstavuje 34,11 % z celkového počtu 42 628 zapísaných voličov.

Odobraných platných hlasovacích lístkov pre voľby primátora mesta bolo 14 251, čo predstavovalo 33,43 % z celkového počtu zapísaných voličov 42 628.

Najvyšší počet platných hlasov 7 592 získal Ing. J. B.

Nedať svoj mandát uchádzačom o moc využilo $42\,628 - 14\,251 = 28\,377$ oprávnených voličov. Čo znamená 66,89 % podiel voličov.

Aritmeticky možno dokázať, že zvoleného primátora mesta nevolilo, $42\,628 - 7\,592 = 35\,036$ oprávnených voličov, ktorý mu odmietli dať svoj mandát.

Voľby poslancov do mestského zastupiteľstva v 7 volebných obvodoch sa zúčastnilo 14 544 voličov. Z celkového počtu zapísaných voličov 42 628 bolo odobraných platných hlasovacích lístkov 13 703, ktoré číslo znamenalo 32,14 % účasť voličov.

Zvolených poslancov vo volebných obvodoch č. I, II., III., IV., aritmeticky dokázané, nevolila drvivá väčšina majority voličov, volebného obvodu, ktorá prejavená vôľa voličov je identická s podmienkami voľby primátora mesta.

Zákonná norma NR SR (z. č. 346/1990 Zb.) umožňuje legalizovať oprávnenia nositeľov moci bez dostatočného množstva mandátov.

Teda napadnutá norma umožňuje legalizovať typ mocenského (politického) človeka, vyznačujúceho sa veľkou životnou energiou a egocentrizmom, ktorý sa najlepšie realizuje vo vzťahoch k moci, v ovládaní druhých, iných poznáva a zaujíma sa o nich len preto, aby ich mohol ovládať.

Občan volič nechce vládu človeka, ale zákon, lebo človek to robí vo svoj prospech a stáva sa tyranom.

Vítaz po voľbách uskutočňuje personálnu výmenu pracovníkov úradu od vrátnika až po najvyššiu radiacu funkciu, vo všetkých sférach vplyvu, právomoci víťaza. Všeobecne známa skutočnosť z motivovanej činnosti nositeľov moci na území SR.

Vedenie mesta v období roka 2005 znemožnilo zákonom ustanoveným spôsobom uplatňované právo na výkon sociálnej pomoci vo veci poskytovania sociálnej služby, kompenzovania straty vitálnych funkcií, 24 hodín, osamelo žijúcemu rodičovi, na základe rozhodnutia orgánu exekutívy a ponechalo bezbranného a bezmocného občana napospas svojmu osudu v čase náhlej núdze. Potomok rodiča, ktorý je zamestnancom mesta a účastníkom v uvádzaných konaniach pociťuje „mocenské praktiky Ing. J. B.“

Orgán mesta, v spolupráci s kontrolným mechanizmom mesta, znemožnil objektívne prešetrenie sťažnosti na očividne nezákonné rozhodovanie orgánov mesta a súčasne orgán mesta znemožnil výkon politického práva na prístup k informáciám v ktorých som bol účastníkom konania.

Dôkaz: popis skutočností v sťažnosti č. 34980/06 adresovanej štrasburským súdom, a marenie politického práva (prístup k informáciám) v konaní č. 11 C/227/2005 vedeného na OS v Prievidzi.

Demokracia je forma politického zriadenia, ktorá umožňuje všetkým plnoprávnym občanom účasť na správe a riadení štátu. Je založená na princípe podriadenia sa menšiny väčšine a uznania slobody a rovnosti občanov.

Občania vo voľbách zobrali na seba zodpovednosť, ktorú parlament nechce, nemôže, nevie alebo nedokáže uniesť.

Porušovateľ nerešpektuje prejavenu vôľu majority oprávnených voličov vo voľbách do orgánov mesta, ktorí povedali NIE uchádzačom o oprávnenia, čím kreovali suverénni voliči svoje politické práva.

Porušovateľ umožňuje napadnutým zákonom o voľbách (č. 346/1990 Zb. a v znení noviel) do orgánov samosprávy obcí legalizovať voľbu kandidátov (primátora, poslancov) za účasti veľmi malej skupiny oprávnených voličov.»

Na základe uvedeného dospel sťažovateľ k názoru, že národná rada porušila jeho základné právo „zúčastňovať sa na správe verejných vecí slobodnou voľbou svojich

zástupcov (čl. 30 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky) v spojení s čl. 2 ods. 1, čl. 1 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol týmto nálezom:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo sťažovateľa slobodnou voľbou svojich zástupcov sa zúčastňovať na správe verejných vecí priznané v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 1, čl. 1 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené dňa 3. 12. 2006 legalizovaním volieb do orgánov samosprávy, ktoré zvolené orgány, nedostali mandát od oprávnených voličov. Legalizácia nelegitímne zvoleného primátora a poslancov mesta sa uskutočnila na základe napadnutého zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy v znení neskorších noviel.

3. Voľby do orgánov samosprávy v P. uskutočnené dňa 2. 12. 2006 sa rušia a výsledky volieb zo dňa 3. 12. 2006 sa vyhlasujú za neplatné.“

Zároveň sťažovateľ poukazujúc na svoje nepriaznivé majetkové, zárobkové a osobné pomery žiada, aby mu bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený zástupca z radov advokátov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy rozhoduje ústavný súd o ústavnosti a zákonnosti (...) volieb do orgánov územnej samosprávy...

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Zákon o ústavnom súde v § 59 ods. 1 ustanovuje, že sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do orgánu miestnej samosprávy môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa volieb zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu, alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

Sťažovateľ nie je podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde oprávnenou (aktívne legitimovanou) osobou na podanie volebnej sťažnosti. K tomuto záveru dospel ústavný súd na základe správy mestskej volebnej komisie o výsledkoch volieb do orgánov samosprávy, z ktorej zistil, že sťažovateľ nebol v uvedených voľbách kandidátom zaregistrovaným pre voľby primátora ani pre voľby poslancov do mestského zastupiteľstva. Rovnaké zistenie vyplýva aj zo zápisnice mestskej volebnej komisie o výsledkoch volieb do samosprávy, ktorú sťažovateľ zaslal ústavnému súdu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol volebnú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Návrh na začatie konania vo volebných veciach (volebná sťažnosť) musí popri všeobecných náležitostiach (§ 20 zákona o ústavnom súde) obsahovať aj osobitné náležitosti uvedené v ustanovení § 60 ods. 1 písm. a) až d) zákona o ústavnom súde. Volebná sťažnosť musí byť podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde podaná do 10 dní po oznámení výsledku volieb.

Sťažovateľ svoju sťažnosť adresovanú ústavnému súdu podal na pošte 29. decembra 2006, pričom ústavnému súdu bola doručená 2. januára 2007. Výsledky volieb do orgánov samosprávy, ktoré sa uskutočnili 2. decembra 2006, boli oznámené 3. decembra 2006.

Z uvedených skutočností bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že sťažnosť bola navyše podaná oneskorene, t. j. po uplynutí 10-dňovej lehoty, ktorú zákon o ústavnom súde ustanovuje na jej podanie.

S poukazom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj ako podanú oneskorene.

2. Sťažovateľ v sťažnosti namietal aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť „... *legalizovaním volieb do orgánov samosprávy, ktoré zvolené orgány nedostali mandát od oprávnených voličov*“. Sťažovateľ bližšie nekonkretizoval spôsob a dôvody porušenia označených základných práv.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo

slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

3. O prípadnom porušení základného práva navrhovateľa podľa čl. 26 ods. 1 ústavy by bolo možné hovoriť len vtedy, ak by toto základné právo nebolo navrhovateľovi garantované a ak by na preukázanie takéhoto svojho tvrdenia označil, resp. navrhol aj príslušné dôkazy.

Prostredníctvom práva prijímať, vyhľadávať a rozširovať idey a informácie sa každému umožňuje dozvedieť sa informáciu a získať informáciu do svojej dispozičnej sféry a v nej informáciu spracovať pre svoju potrebu i potrebu iných, keďže v súlade s ústavou k nemu patrí aj právo informáciu ďalej rozširovať (II. ÚS 28/96).

Podľa petitu sťažnosti k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy malo dôjsť „... *legalizovaním volieb do orgánov samosprávy, ktoré zvolené orgány nedostali mandát od oprávnených voličov*“. Sťažovateľ v sťažnosti bližšie nekonkretizoval spôsob a dôvody porušenia označených základných práv.

Podstatou argumentácie sťažovateľa v okolnostiach prípadu je spájanie porušenia jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy s „*legalizovaním*“ volieb do orgánov samosprávy, čiže k porušeniu jeho označeného práva malo de facto dôjsť zistením a uverejnením výsledkov volieb do orgánov samosprávy a následným vydaním osvedčenia zvoleným kandidátom postupom podľa deviatej časti zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd vychádzajúc z odôvodnenia sťažnosti predloženého sťažovateľom konštatuje, že podstata jeho argumentácie nemá v žiadnom prípade takú spojitosť s obsahom označených základných práv, ktorej reálnosť by bolo možné posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Keďže argumentáciu predloženú sťažovateľom nemožno považovať za súčasť ústavných a ani zákonných garancií žiadneho zo základných práv, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, ústavný súd sťažnosť v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, považoval ústavný súd za bezpredmetné zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. apríla 2007